

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Gladcov Cristina, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privind-

i pe

*Doni Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx, originar
din s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliat
în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx;*

*Efros Marian Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în mun. Xxxxx, bd. Xxxxx, ap. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.06.2019 – 06.08.2019;

2. instanța de apel: 17.09.2019 – 18.02.2019;

3. instanța de recurs: 17.03.2020 – 01.07.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06.08.2019, Doni Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, stabilindu-i, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ce constituie suma de 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

Efros Marian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, stabilindu-i, cu aplicarea prevederilor art. 364 alin. (8) Cod de procedură penală, o pedeapsă în formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ce constituie suma de 40 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpaților Doni Nicolae și Efros Marian în contul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 54 503,25 lei.

S-a anulat măsura de asigurare - sechestrul, asupra următoarelor bunuri: 1/3 cota parte din bunul imobil - apartamentul nr. xx situat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, număr cadastral - xxxxx și pe automobilul de model "Audi A6" cu n/î xxxxx, număr caroserie - xxxxx, aplicat prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 09.10.2018.

S-a anulat măsura de asigurare - sechestrul, asupra mijloacelor bănești ce aparțin inculpatului Doni Nicolae, aplicat prin încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani nr. 12-9/2018 din 07.08.2018.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Doni Nicolae, deținând funcția de șef al Secției radiologie și imagistică din cadrul IMSP „Institutul Mamei și Copilului” conform Ordinului nr. xxxx din 08.11.2002 și nr. xxxx din 28.02.2013, nr. xxxx din 24.10.2017, fiind astfel persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații, în vederea exercitării funcțiilor publice, iar în conformitate cu Legea integrității nr. 82 din 25.05.2017, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și autorității sale, în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, ignorând prevederile Legii nr. 158 din 04.07.2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și legii nr. 25 din 22.02.2008, privind Codul de conduită a funcționarului public, conform căreia era obligat de prevenirea și curmarea delictelor și a altor infracțiuni în sfera deservită de care era responsabil, a comis infracțiunea de escrocherie, de două sau mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu, în următoarele circumstanțe:

Doni Nicolae, deținând funcția de șef al Secției radiologie și imagistică din cadrul IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, fiind astfel persoană publică, în perioada de timp martie 2018 - iulie 2018, a implementat o schemă infracțională, împreună și de comun acord cu Efros Marian, medic, angajat al Secției radiologie și imagistică a IMSP "Institutul Mamei și Copilului", care, oferind indicații ironate subalternilor săi, medicii rezidenți din cadrul Secției radiologie și imagistică din cadrul IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, Godovaniuc Diana și Caproșu Olga, despre modul și opțiunile de acumulare a plăților pentru serviciile de radiologie, din interes material, folosind intenționat situația de serviciu, manifestată prin folosirea ilicită, în interese personale, precum și în interesul terțelor persoane, a bunurilor publice puse la dispoziție pentru exercitarea funcției și anume a instalației de radiodiagnostic digital cu locuri de muncă BACARA, identificat conform facturii fiscale de procurare seria xxx

nr. xxxxx din 08.08.2013, în scopul dobândirii mijloacelor bănești în calitate de plăți pentru serviciile de radiologie, conform Hotărârii Guvernului nr. 1020 din 2011 cu privire la catalogul prețurilor serviciilor medico-sanitare, ce urmau a fi contabilizate în casieria instituției publice formând bunuri ce îi aparțin instituției.

Astfel, în perioada enunțată supra, fiind formată o schemă criminală de acționare, cu rolurile prestabilite de către Doni Nicolae și Efros Marian, realizată prin faptul că, beneficiarii serviciilor radiologice care se prezentau în secție, erau informați că, achitarea pentru servicii de radiologie conform catalogului de prețuri prezentat spre vizualizare poate fi efectuată în secție, direct la medicii rezidenți Godovaniuc Diana și Caproșu Olga, precum și personal medicului Efros Marian, ceea ce nu intra, de fapt, în obligațiile de serviciu, și care, conștientizând acțiunile sale ilegale, încasau mijloacele bănești de la beneficiari, prestând serviciile cu instalația de radiodiagnostic digital cu locuri de muncă BACARA, le depozitau, iar ulterior Doni Nicolae și Efros Marian împărțeau banii conform algoritmului prestabilit.

Totodată, Doni Nicolae, împreună cu Efros Marian au dobândit ilicit suma de bani de 88 331,00 lei, care constituie proprietate a IMSP „Institutul Mamei și Copilului” constituită din prețurile pentru servicii de radiologie conform Hotărârii Guvernului nr. 1020 din 2011 cu privire la catalogul prețurilor serviciilor medico-sanitare, prin exploatarea instalației de radiodiagnostic digital cu locuri de muncă BACARA, bun public pus la dispoziția acestuia pentru exercitarea funcției în cadrul Secției radiologie și imagistică, inducând în eroare instituția în care activa - IMSP „Institutul Mamei și Copilului” în latura ce ține de numărul beneficiarilor serviciilor radiologice și plăților încasate, astfel diminuând suma beneficiilor instituției.

Conform rezultatelor comisiei formate de IMSP „Institutul Mamei și Copilului” a fost determinat costul total al investigațiilor radiologice efectuate, cu perceperea neregulamentară a prețului pentru acestea, în sumă de 88 331,00 lei, sumă ce a constituit prejudiciu cauzat prin acțiunile ilegale ale cet. Doni Nicolae în comun acord cu persoanele enunțate supra.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Doni Nicolae a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit.b), d) Cod penal, individualizată prin *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților, actului juridic nul sau anulabil ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, acțiuni săvârșite cu folosirea situației de serviciu, de două sau mai multe personae”*.

Efros Marian, fiind medic imagist radiolog al Secției radiologie și imagistică a IMSP

„Institutul Mamei și Copilului”, conform ordinului nr. xxxx din 23 februarie 2009, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații, în vederea exercitării funcțiilor publice, iar în conformitate cu Legea integrității nr. 82 din 25.05.2017, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și autorității sale, în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, ignorând prevederile Legii nr. 158 din 04.07.2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și legii nr. 25 din 22.02.2008, privind Codul de conduită a funcționarului public, conform cărora era obligat de prevenirea și curmarea delictelor și a altor infracțiuni în sfera deservită de care era responsabil, a comis infracțiunea de corupere pasivă, în următoarele circumstanțe:

Efros Marian fiind persoană de încredere a cet. Doni Nicolae de comun acord cu acesta, fiind astfel persoană publică, în perioada de timp martie 2018 - iulie 2018, a implementat o schemă infracțională, oferind indicații ironate subalternilor săi, medicii rezidenți din cadrul Secției radiologie și imagistică din cadrul IMSP „Institutul Mamei și Copilului” Godovaniuc Diana și Caproșu Olga, despre modul și opțiunile de acumulare a plăților pentru serviciile de radiologie, din interes material, folosind intenționat situația de serviciu, manifestată prin folosirea ilicită, în interese personale, precum și în interesul terțelor persoane, a bunurilor publice puse la dispoziție pentru exercitarea funcției și anume a instalației de radiodiagnostic digital cu locuri de muncă BACARA, identificat conform facturii fiscale de procurare seria xxx nr. xxxx din 08.08.2013, în scopul dobândirii mijloacelor bănești în calitate de plăți pentru serviciile de radiologie, conform Hotărârii Guvernului nr. 1020 din 2011 cu privire la catalogul prețurilor serviciilor medico-sanitare, ce urmau a fi contabilizate în casieria instituției publice formând bunuri ce îi aparțin instituției.

Astfel, în perioada enunțată supra, fiind formată o schemă criminală de acționare, cu rolurile prestabilite de către Doni Nicolae și Efros Marian, realizată prin faptul că, beneficiarii serviciilor radiologice care se prezentau în secție, erau informați că, achitarea pentru servicii de radiologie conform catalogului de prețuri prezentat spre vizualizare poate fi efectuată în secție, direct la medicii rezidenți Godovaniuc Diana și Caproșu Olga, precum și personal medicului Efros Marian, ceea ce nu intra, de fapt, în obligațiile de serviciu, și care, conștientizând acțiunile sale ilegale, încasau mijloacele bănești de la beneficiari, prestând serviciile cu instalația de radiodiagnostic digital cu locuri de muncă BACARA, le depozitau, iar ulterior Doni Nicolae și Efros Marian împărțeau banii conform algoritmului prestabilit.

Totodată, Efros Marian, împreună cu Doni Nicolae au dobândit ilicit suma de bani de 88 331,00 lei, care constituie proprietate a IMSP „Institutul Mamei și Copilului” constituită din

prețurile pentru servicii de radiologie conform Hotărârii Guvernului nr. 1020 din 2011 cu privire la catalogul prețurilor serviciilor medico- sanitare, prin exploatarea instalației de radiodiagnostic digital cu locuri de muncă BACARA, bun public pus la dispoziția acestuia pentru exercitarea funcției în cadrul Secției radiologie și imagistică, inducând în eroare instituția în care activa - IMSP „Institutul Mamei și Copilului” în latura ce ține de numărul beneficiarilor serviciilor radiologice și plăților încasate, astfel diminuând suma beneficiilor instituției.

Astfel, conform rezultatelor comisiei formate de IMSP „Institutul Mamei și Copilului” a fost determinat costul total al investigațiilor radiologice efectuate, cu perceperea neregulamentară a prețului pentru acestea, în sumă de 88 331,00 lei, sumă ce a constituit prejudiciu cauzat prin acțiunile ilegale ale cet. Efros Marian în comun acord cu persoanele enunțate supra.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Efros Marian Tudor a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, individualizată prin *„escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților, actului juridic nul sau anulabil ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, acțiuni săvârșite cu folosirea situației de serviciu, de două sau mai multe personae”*.

Cauza penală a fost examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Gladcov Cristina, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei penale conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care al recunoaște pe Doni Nicolae vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 5 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a exercita funcții publice, funcții de șef de secție și medic, precum și în domeniul medicinei, pe un termen de 2 ani. A încasa de la inculpatul Doni Nicolae, în mod solidar în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 54 503,25 lei, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, potrivit calculului anexat la rechizitoriu.

A mai solicitat acuzatorul de stat de a-l recunoaște vinovat pe Efros Marian, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar

de tip semiînchis, cu privire de dreptul de a exercita funcții publice, funcții de șef de secție și medic, precum și în domeniul medicinei, pe un termen de 2 ani. A încasa de la inculpatul Doni Nicolae, în mod solidar în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 54 503,25 lei, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, potrivit calculului anexat la rechizitoriu. A menține măsura de asigurare, sechestru asupra bunurilor aplicate pe cauza penală.

3.1. În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că:

- latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie cu folosirea situației de serviciu, săvârșit de Doni Nicolae și Efros Marian întrunește condițiile obligatorii de răspundere penală, au fost realizate prin intenție directă;

- nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premiză recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364 alin. (8) Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar însemna acordarea unei bivalente juridice uneia și aceleiași circumstanțe de fapt;

- potrivit necesității de a priva de dreptul de a ocupa anumite funcții, de către ambii inculpați a fost folosită situația de serviciu în comiterea infracțiunii imputate, în cazul lui Efros fiind cea de medic, iar în cazul lui Doni Nicolae fiind cea de șef de secție, fiind remarcabil faptul că activitatea infracțională era realizată în secția destinată pentru copii. În cazul examinat s-a solicitat suspendarea din funcția deținută pe perioada urmăririi penale faptul dat fiind acceptat de către instituția angajatoare, astfel încât, pe o latură suferă imaginea instituției, iar pe altă latură reprezintă pericol modul de realizare a activității de medic și respectiv de șef de secție a inculpaților, ori pericolul social sporit are loc, domeniul protecției copiilor fiind unul prioritar pentru Republica Moldova. Cu atât mai regretabil că, interesul material al inculpaților a devenit prioritar în coraport cu buna administrare a utilajelor oferite în gestiune în interesul beneficiarilor minori. Astfel, valorile atinse prin faptele infracționale ale inculpatului formează necesitatea de a priva exercitarea funcțiilor în domeniul medicinei în general pentru inculpații Doni Nicolae și Efros Marian.

La individualizarea pedepsei pentru inculpații Doni Nicolae și Efros Marian este important a remarca că, acestea au acționat în comun, prin realizarea rolurilor stabilite, conform situației de serviciu, fiind prejudiciată instituția în care activau și indirect beneficiarii minori a serviciilor prestate;

- sentința în cauză este nefondată și sub aspectul respingerii chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare. Instanța corect a constatat, că cheltuielile au fost suportate anume în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale, fapt ce indică că acestea cad sub incidența prevederilor art. art. 227 alin. (1) și (2) pct. 5) Cod de procedură penală. Mai mult, corect a fost făcută aprecierea că cheltuielile sunt puse pe seama statului, însă în coroborare cu prevederile menționate supra și prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, acestea sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului;

- cheltuielile judiciare reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului penal. În cadrul unui proces penal, statul este titularul acțiunii penale, fiind primul interesat în tragerea la răspundere penală a celor care au încălcat legea penală. Astfel, involuntar acesta importă cheltuieli considerabile care nu pot fi supuse discuțiilor sau negocierilor, în consecință, inculpatul aflat în culpă infracțională este obligat să suporte în principal și integral cheltuielile de judecare, deoarece a săvârșit o infracțiune ce a declanșat un proces de judecată. Obligația este integrală pentru că constă în achitarea tuturor cheltuielilor necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către instanța de fond.

- astfel, solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpaților Doni Nicolae și Efros Marian în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 54 503,25 lei, ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și pe care le constituie zilele procurorului lucrate și consumabile, este perfect întemeiată și urmează a fi admisă;

- de asemenea, neîntemeiată este și anularea măsurii de asigurare sechestrul, aplicat pe cauza penală dată, ori, în cadrul ședinței de judecată, acuzatorul de stat s-a expus anume pe aspectul dat sub prisma faptului că sechestrul vine să asigure atât executarea pedepsei amenzii, eventual care poate fi aplicat de instanța de judecată, cât și încasarea cheltuielilor judiciare, iar în cazul anulării măsurii de asigurare pe de o parte și numind pedepse cu amenda acționează în detrimentul scopului dat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, cauza penală în prima instanță a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, în baza cererilor scrise, personal de inculpații Doni Nicolae și Efros Marian, acceptate prin încheierea protocolară a instanței de judecată din

12.07.2019.

Astfel, la caz s-a constatat, că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpați, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților Doni Nicolae și Efros Marian, în baza art. 190 alin. (2) lit.b), d) Cod penal, după indici calificativi — *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoase a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților, actului juridic nul sau anulabil ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, acțiuni săvârșite cu folosirea situației de serviciu, de două sau mai multe personae.*

Instanța de apel a reținut, că sentința se contestă în partea individualizării pedepsei și în partea cheltuielilor de judecată, iar temei pentru a interveni în sentință din oficiu cu privire la încadrarea acțiunilor inculpaților, conform art. 409 alin. (2) Cod procedură penală, lipsește.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanțiunea art. 190 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

În contextul art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința inculpaților Doni Nicolae și Efros Marian, instanța de judecată a reținut recunoașterea vinei și căința sinceră a acestora.

La caz, instanța de apel a ținut să menționeze faptul că, nu a putut fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod

penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică, însă acest fapt nu afectează legalitatea sentinței la capitolul numirii pedepsei penale.

În contextul art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă, în privința inculpaților Doni Nicolae și Efros Marian, instanța de judecată nu a stabilit.

Din considerentele nominalizate, instanța de apel a apreciat că pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond, în raport cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale în baza căreia inculpații Doni Nicolae și Efros Marian au fost condamnați, prin urmare decizia contestată în această parte cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de apel a considerat că, solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea inculpaților a unei pedepse penale în formă de închisoare, este neîntemeiată și nejustificată, în situația în care, pe parcursul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că inculpații sunt prima dată atrași la răspundere penală, au recunoscut vinovăția incriminată, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă - până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Cu referire la pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, instanța de apel a subliniat că în conformitate cu art. 65 alin. (1) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

Sancțiunea normei de care se fac vinovați inculpații, prevede expres pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Reieșind din considerentele vizate, dar și având în vedere nemijlocit faptul că norma de care se fac vinovați inculpații Doni Nicolae și Efros Marian prevede în mod obligatoriu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, în calitate de pedeapsă complementară, instanța de apel a constatat aplicarea justificată în privința acestora, a sancțiunii complementare - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpaților Doni Nicolae și Efros Marian, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, ceea ce constituie 40 000 lei, pentru fiecare inculpat, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

Cu privire la solicitarea acuzatorului de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, Gladcov Cristina, privind încasarea din contul inculpaților Doni Nicolae și Efros Marian a cheltuielilor judiciare în mărime de în sumă de 54 503, 25 lei, adică pentru salariul procurorului - suma de 49 797 lei, salariul consultantului - suma de 4 406, 25, cheltuieli pentru obiecte de birotică - suma de 200 lei, în acest sens, instanța de apel a reținut că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale la etapa urmăririi penale și anume salariul acuzatorului de stat și pentru procurarea altor rechizite ca hârtie, pix, ect., prevederile legale, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului.

În concluzie, instanța de apel a considerat că, prevederile legale la care face trimitere acuzatorul de stat, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului, or, normele procedurale invocate de acuzatorul de stat nu reglementează încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli pentru procurarea filelor de hârtie și a salariului acuzatorului de stat, care sunt achitate din bugetul de stat potrivit Legii.

De continuare, prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.10.2018, a fost aplicat sechestrul, asupra următoarelor bunuri: 1/3 cota parte din bunul imobil - apartamentul nr. 134 situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 23, număr cadastral - 0100511.138.01.134 și pe automobilul de model „Audi A6” cu n/î xxxxx, număr caroserie - xxxxx, ce aparțin cu drept de proprietate lui Doni Nicolae.

Prin sentința contestată a fost anulată măsura de asigurare - sechestrul, asupra următoarelor bunuri: 1/3 cota parte din bunul imobil - apartamentul nr. xxx situat în mun. xxxxx, str. xxxxx, număr cadastral - xxxxx și pe automobilul de model „Audi A6” cu n/î xxxxx, număr caroserie - xxxxx, aplicat prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.10.2018.

În acest context, instanța de apel a considerat necesar de a respinge solicitarea acuzatorului de stat privind menținerea măsurii de asigurare, or, instanța de fond și-a motivat justificat și legal soluția sa, privind anularea măsurii de asigurare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiul prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită

casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea comisă, ambele instanțe de judecată, nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, în speță incorect au ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse nonprivative de libertate;

- raportând la aspectele de individualizare a pedepsei, reieșind din cerințele legislației penale, apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptei imputate inculpaților consider, că colegiul penal a omis faptul că infracțiunea comisă de către inculpații Doni Nicolae și Efros Marian, se califică ca fiind una mai puțin gravă, iar caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, denotă că în privința faptei deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea. Totodată prezintă importanța locul comiterii infracțiunii și persoanele de la care se preluau plățile date, în mare parte fiind pacienții copii;

- nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premiză recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe de fapt;

- interesul material al inculpaților a devenit prioritar în coraport cu buna administrare a utilajelor oferite în gestiune în interesul beneficiarilor minori. Astfel, valorile atinse prin faptele infracționale ale inculpatului formează necesitatea de a priva exercitarea funcțiilor în domeniul medicinei în general pentru inculpații Doni Nicolae și Efros Marian.

La individualizarea pedepsei pentru inculpații Doni Nicolae și Efros Marian este important a remarca că, acestea au acționat în comun, prin realizarea rolurilor stabilite, conform situației de serviciu, fiind prejudiciată instituția în care activau și indirect beneficiarii minori a serviciilor prestate;

- cu privire la individualizarea pedepsei în cazul inculpatului Doni Nicolae, se determină că acesta a acționat în comun acord cu Efros Marian, folosindu-se de situația de serviciu și anume de faptul că deținea funcția de șef de secție, având în gestiune aparatul radiologic, având obligația de a exploata cu diligență și bună credință, în interesele impuse de instituția proprietară, iar beneficiarii fiind copiii. Totodată, acesta a comis infracțiunea în înțelegere cu

medicul nemijlocit subaltern Efros Marian, care, la rândul său, având în subordine pe Caproșu Olga și Godovaniuc Diana ca rezidente și persoane care nemijlocit efectuau imaginile radiologice, oferindu-le indicații intenționat ironate, le-a determinat să acumuleze sumele de bani achitate de beneficiarii serviciilor, în cutie specială sau în alte locuri, și nu în casa nemijlocită a instituției beneficiare. Astfel, încât se evidențiază o activitate infracțională sub formă de îndeletnicire, și nu o faptă pe moment, acționând pe o perioadă îndelungată de timp. Astfel, medicul Doni Nicolae, a folosit atât funcția deținută, precum și a dat dovadă de capacitate contrară atribuțiilor în domeniul medical în general.

Aceste circumstanțe relevă faptul că unica și indiscutabila metodă de reeducare și orijare, este condamnarea inculpaților Doni Nicolae și Efros Marian, la pedeapsa reală or, argumentele invocate la adoptarea soluției prin care instanțele invocă că pedeapsa nu trebuie să implice o suferință pe măsură de-ași atinge scopul, este absolut nefondată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs constată, că recurentul în expunerea motivelor privind dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului, face trimitere expres la temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinei care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).

Cât privește motivul precum că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal constată că, în această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar de pe rol, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpaților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpații care au recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu

și au solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu munca neremunerată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale (pct. 4.1. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că pedeapsa aplicată inculpaților a fost individualizată conform prevederilor legale, astfel recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Gladcov Cristina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-i pe **Doni Nicolae Xxx** și **Efros Marian Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **30 iulie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana